

det, at varen skal være *egnet til de formål, til hvilke varer af den angivne beskrivelse sædvanligvis vil blive anvendt*. Sælgeren kan således ikke regne med, at køberen alene anvender varen til et bestemt af flere normale anvendelsesformål. Hvis sælgeren ved, at hans vare kun kan anvendes til nogle af de anvendelsesformål, som tilsvarende varer i almindelighed kan anvendes til, har sælgeren pligt til at oplyse køberen om dette. På den anden side kan køberen ikke regne med, at varen kan anvendes til et helt specielt formål, som han har tænkt sig at anvende den til, og som ligger uden for det, som kan betegnes som en normal anvendelse. Dette er tilfældet, også selv om køberen med held har anvendt en anden tilsvarende vare til et sådant formål. Det påhviler således køberen at forsikre sig om, at f.eks. et kemikalie, som han køber, og som normalt anvendes ved tilvirkningen af et produkt, også egner sig til køberens specielle produktionsproces.

Litra b handler om de tilfælde, hvor køberen under aftaleforhandlingerne *udtrykkelig har tilkendegivet*, hvilket bestemt *formål* han anskaffer varen til, eller hvor dette specielle formål er fremgået af det, som køberen har oplyst, uden at køberen udtrykkeligt har nævnt anvendelsen. Køberen kan f.eks. have nævnt, at den farve, som han køber, skal anvendes til at male skibsskrog under vandet med, og at der er tale om skibe, som anvendes i en bestemt del af verden. Køberen kender i så fald anvendelsen, men ikke alle varens egenskaber. Ifølge *litra b* skal den pågældende vare være egnet til den særlige anvendelse, som køberen har oplyst over for sælgeren, eller som sælgeren bør have opfattet af det, som køberen har oplyst. For at en sådan speciel anvendelse skal være af betydning ved bedømmelsen af, om varen er behæftet med en mangel, må sælgeren allerede ved køkets indgåelse have været bekendt med den specielle anvendelse. Den specielle anvendelse vil alene kunne påvirke mangelsbedømmelsen i det omfang, køberen har opgivet det over for sælgeren. Har køberen f.eks. bestilt et specielt bor, som skal anvendes til at bore i metal med, er sælgeren ved køkets indgåelse ikke ansvarlig, hvis det er køberens hensigt at anvende boret til at bore i hærdet stål, og køberen ikke har specificeret en sådan anvendelse.

Litra b medtager den begrænsning, at varen alligevel ikke skal anses som mangelfuld, selv om den ikke er egnet til den specielle anvendelse, som køberen har opgivet, hvis det fremgår af omstændighederne, at køberen ikke kunne stole på sælgerens faglige dygtighed og dømmekraft. Det samme gælder, hvis det ikke ville være rimeligt, at køberen skulle forlade sig på sælgeren. Sådanne situationer vil kunne forekomme, f.eks. hvis køberen bestiller en vare samtidig med, at

han opgiver meget detaljerede specifikationer, eller hvis køberen bestiller en vare af et bestemt mærke. Når der er tale om bestilling af komponenter til varer, som skal tilvirkes, kan det somme tider forholde sig således, at køberen bør kende til, hvordan den pågældende komponent bør være beskaffen. På den anden side kan det også forekomme, at sælgeren særligt har specialiseret sig i tilvirkning af en højt udviklet komponent, og derfor besidder en større sagkundskab på området. I sidstnævnte tilfælde kan det derfor være rigtigt for køberen at forlade sig på sælgerens sagkundskab.

Af *litra c* følger det, at varen skal have den kvalitet, der svarer til den *vareprøve* eller *model*, som sælgeren har forelagt køberen. Bestemmelsen vedrører alene sælgerens prøver. Hvis køberen har fremlagt vareprøver, bør afvigelser mellem vareprøven og varen bedømmes i henhold til andre grunde, end de der er behandlet i *litra c*. Endvidere gælder det, at en vareprøve alene har betydning for spørgsmålet om de egenskaber, som prøven tilsigter at vise. Har sælgeren f.eks. fremlagt en farveprøve på nogle tekstiler, som han skal levere til køberen, kan denne ikke begrunde sine forventninger på vareprøvens øvrige egenskaber.

I *litra d* fastslås det, at det indgår i sælgerens forpligtelser at sørge for en *emballering af varen*. Det fastlægges som et minimumskrav, at varen skal være sædvanligt emballeret. Hvad der nærmere må anses som sædvanligt, vil bl.a. kunne afhænge af, hvor varen skal sendes til, og hvilket transportmiddel der skal anvendes. Findes der ingen sædvanlig måde at pakke den pågældende type vare på, men varen alligevel kræver en emballering, skal sælgeren vælge den måde, der er forsvarlig for at bevare og beskytte varen under transporten. Bestemmelsen medfører derimod ingen forpligtelse til at emballere varer, som normalt kan sendes uden emballage. Den medfører heller ikke, at emballagen kan anses for at have været utilstrækkelig alene af den grund, at varen er blevet beskadiget under transporten. Sælgerens forpligtelse til at indpakke varen indebærer som udgangspunkt ikke, at køberen kan gøre mangelsbeføjelserne gældende alene med den begrundelse, at emballagen er blevet skadet under transporten til køberen. Emballagens formål er, hvilket også fremgår af bestemmelsen, at beskytte varen. Hvis en vare, som ifølge bestemmelsen burde have været emballeret, erlægges uden emballage, kan køberen derimod afvise den. I visse tilfælde vil det imidlertid være af væsentlig betydning for køberen, at emballagen er ubeskadiget ved modtagelsen, f.eks. hvis købet er sket med henblik på videresalg, og i så fald vil det selvstændigt